

Gynokraten

William ble stadig mere usikker og frustreret over situationen. Hvad ville Gynokratiet med ham? Hvordan kunne han fortsætte denne gode tilværelse og undgå ugunstige straffe? Isolationen fremskaffet pessimistiske forudsigelser der gjorde ham nervøs. Det var dog antagelig hele hensigten med dette eksil. Et fejltrin, så kunne nogen beslutte at eliminere ham, trods diagnosen. Han blev simpelthen nødt til at fremprovokere en kontakt for dialog. Det var dog uaktuelt at bruge noget af de kontroversielle kilder fra Patriarkatet. Han ble nødt til at optræde neutralt og ikke som overmagtens modstander.

Han anede godt at han var overvåget konstant, - men han vidste ikke hvorhen og hvordan. Det irriterede ham såpas at han brugte lang tid på at finde sensorer, mikrofoner og kameraer. Så en gang, da han gennemså en ny lagerenhed, slog det han indholdet kunne bruges som distraktion og provokation. Han havde jo set på Avlscenteret at enkelte særligt robuste kvinder overvåget og optog alle tjenester der blev udført. Så var vist store mængder af de videoer kommet på afveje og i hænde på Patriarkatet. Indledningen til videosamlingen sagde at det var bevis på Gynokratiet virkelige hensigt – 'big mama' 'alfons-forretning' mod mandlige sex-slaver og masseproduktion af 'avls-porno'.

William bestemte sig for at bruge dette. Han satte op nogle monitorer der var vendt fra hans plads. Mindst en af disse monitorer måtte da fanges op af et overvågningskamera. Han kikket igennem den lange listen over kategorier af avls-akter. Til sidst tænkte han at han ikke kunne planlægge hvad der var mest effektivt og mindst risikabelt. Det ville nok i alle tilfælde blive en reaktion da han startet de uafbrudte afspilninger af videoerne. Selv var han uanfægtet af alle de hardcore scener der monitorerne viste. Desuden var visningen jo vendt fra ham og uden lyd. Det forstyrret ham ikke i sine studier af Krøniken. Men han anede at de kvinder der overvåget ham var absolut ikke vandt til den mængde hardcore avls-porno. Han forestillede sig at selv de pertentlige embedskvinder vidste godt hvad der foregik, men altid benægtet kendskab og fortsatte sine skinhellige spil for galleriet.

Efter en uge så han to personer der kom i retning af herregården. For første gang på en uge slog han fra videoerne. Det kunne jo være han fik fint besøg, grinte han. Han lod dem ringe på dørklokken et par ganger før han gik dit hen og åbnede døren. Han anede hvem de var, men spilede uvidende. De holdt frem sine id-kort som viste at den ældre kvinde var fra embedsværket og den yngre kvinde var fra sikkerhedstjenesten. Han spurgte den ældre direkte, sikkerhedstjenesten? Er det nogen særlig grund til det? Hvis du slipper os ind, så vil du få svar på dine spørgsmål, sagde den ældre. Han gik til side og sagde høfligt, stig for al del ind. Her er sjældent besøg.

Sit ned, sagde William og pegede på sofaen. Den ældre satte sig mens den yngre blev stående og betragte interiøret. Det var stille en stund før han spurgte, hvad skyldes jeg den ære af et besøg fra embedet? Kvinden betragtede ham for at finde ud af hans personlighed. De vidste begge hvad besøget handlet om, men hun behøvede en diplomatisk og myndig fremgangsmåde. Situationen var allerede blevet så kritisk i embedet at en eskalering kunne få konsekvenser, - selv for hende. Hun så på ham med tilsyneladende venlige øjne. Jeg tror du ved godt jeg er her fordi du har med vidende vilje fremvist illegale overvågnings videoer i en uge. William, våget ikke at respondere på den direkte tale, men ventet på fortsættelsen. Hun ventet en stund før hun sagde, du vil vist at noget du vil skal ske. Så lad os snakke åbent i fortrolighed en stund for at finde fælles interesser. Er det i orden? William nikkede.

Sikkerhedsvagten trak så frem sin pistol fra hoftehylsteret. William skvat instinktivt til. Men hun rettet EMP pistolen mod nogle mål i interiøret og fyret af. Den pistol, der skød 'elektromagnetiske pulse' var selvøgende og traf altid sit elektroniske mål. Nå er kameraerne ude af funktion og du behøver ikke at vise mere avls porno, sagde hun med et lille smil. Lidt senere gik hun ud i haven for at give dem fred. William ble lettet. Det virket som Gynokraten ikke ville straffe ham, men ønsket endog enighed. Det hele er meget overraskende for mig, forsøgte han. Du ved, når man er opvokset på et avlscenter og udførte de tjenester dagligt, - vel så får man jo nogle yrkes-trauma. Det hele var jo kun for at berolige mig, rent terapeutisk, mener jeg.

Kvinden knyttet øjenbrynene og sagde strengt. Ikke prøv den offer-rolle på mig. Vi ved godt at du bevist provokerede os – og nu er vi grundigt provokeret. Når vi dog er blevet enig om fortrolig ærlighed, så kan jeg fortælle at vi ikke har oplevet større uroligheder i embedet på lang tid. Vi tror du gjorde det med vilje for at svække Gynokratiet i forhold til Patriarkatet. Ja, vi ved godt de har vore videoer. Dog er ansatte hos os ukendt med denslags syn. Vi måtte skifte overvågere daglig for psykisk langtidsbehandling. Nogle overvågere så kollegaer i primitive adfærd. Alle blev bange for at de selv kunne blive afsløret. Og de fleste fik alvorlige tvivl om sin mission. Så prøv ikke med denslags bortforklaring. William blev nervøs igen af den dominerende matriark. Alt jeg ville var at snakke med jer om min situation. Det blev stille en stund. Vel, uanset, så har det lykkedes, så lad os snakke om din og min situation.

William startede. Jeg overhørte en helsearbejder efter min diagnose. Hun sagde, XXY-47. Som du sikkert forstår, så har jeg fundet en computer fra en container ved havnen. Den har et leksikon der forklarede diagnosen. Kvinden nikkede og William fortsatte. Gynokratiet har jo reduceret XY-bestanden til 11%, hvilket betyder at omtrent 0,11% af befolkningen kan være XXY-47. Rent genealogisk kan det betyde at den andel af befolkningen er kromosommæssigt både mand og kvinde, - selvom fysikken er rent mandig. Han ventede en stund for at se om der var nogle uenigheder i hendes blik. Så spurgte han direkte, Gynokratiet ved ikke hvordan de skal forholde sig til en XXY, - ved de vel? Så - hvad er det for friheder jeg har her? Hvor går grænsen for jeres tolerance? Tydeligvis ikke avls-porno, la han til.

Gynokraten himlede opgivet med øjnene før hun samlede sig til en respons. Du ved godt at den tabubelagte almenviden ikke er problemet, men den dyneløfting og fortrolighedsbrist har lavet uoprettelige intriger og magtkampe internt. Det kan vi nemt stoppe med at destruere dine data – og dig med, la hun til. William svælgte hørbart. Men det giver ingen garanti imod gentagelse af andre, la hun til. Vores lille problem i dette hus kan vi sagtens løse diplomatisk, hvis du er villig. Hun ventede lidt og han bare nikkede forsigtigt. Kort sagt, giv mig den video-samling og lov at du aldrig viser det til kameraerne igen. William hentede lagringsenheden i computeren og spurgte, skal jeg destruere videoerne? Det er unødvendigt, sagde hun og rakte ud hånden. Han fandt det tryggest at ikke spørge noget der kunne indikere hendes personlige motiver.

Godt, sagde Gynokraten og la disken i sin taske. Med lettelse i stemmen sagde hun, du kan fortsætte din eksiltilværelse her på herregården. Vi er også ligeglade med de mande-ting du har behov for at gøre. Du kan endog fortsat plyndre de containere for mande-legger og -lort. Vi er ret ligeglade med dig, dit og dine. Men som du måske har forstået, - så har vi et filosofisk dilemma med genetiske afvig som dig selv. Var det op til mig, så var du for længst sendt tilbage på avlscenteret, - måske endog kasseret på dato. Men, som du ved, er lillithianerne mægtige. De har betænkeligheder og vetoret i forhold til Skabelsesberetningen. Er I skabt sådan eller er I et genetisk afvig? De kommer til at spørge sig selv i evigheder og blokere for endelige løsninger. William kunne godt føle hendes foragt, som hun tydeligvis ikke vågede at sætte ud i praksis. Så slog det ham at hun antageligt ville bruge videoerne til egen vinding, - antageligt med hemmelige udpresninger af rivaler. Hun vidste at han

vidste om mulighederne – og hun blev nødt til at leve med hans indirekte trussel, pga lillithianerne sin vetoret.

Han fandt det bedst at skifte tema før noget farligt blev antydnet. Holberg skrev om et gynokrati, sagde han pludseligt. Gynokraten studset øjensynligt, men synes et afbrud var belejligt. Du har måske hørt om hans komedier som Jeppe på Bjerget og Rasmus Montanus? Hun nikkede. Det var jo en belært mand der omsider fandt ud at samfundskundskab kunne gøres alment med humor. Men, igen, - kan den? Jeg mener, der er jo ret seriøse spørgsmål under komedierne som fremdeles er ubesvaret. Så lærte vi ikke noget alligevel? Gynokraten så spørgende på han og sagde: Hvad med Holberg og gynokrati. William svælgte tungt. Han anede at han måtte samle tankerne for at ikke ende ud som en hovedperson i de komedier. Vel, hvem er jeg til at sige hvad der er ret eller galt? Det bare slog mig at komedien om landet Kokeleku omhandler et tysk-victoriansk enevælde hvor kønsrollerne er omvendt af Patriarkatets. Du ved, skøt han ind, det er ret metaforisk om de enebær-træer, for det giver hint til britisk gin uden at nævne noget folkeslag. Der var ingen respons. Jeg tror Holberg antydnet, fortsatte William forsigtigt, at det ene samfund kunne blive vel så slemt som det andre. Han tog en afsluttende sip af glasset og håbet på et tema-skifte.

Gynokraten knep øjnene sammen og spurgte, mener du at Matriarkatet er så slemt som Patriarkatet? Williams defensive blev tydelig. Jeg mener ingenting. Men avlscenteret og det mandlige harem i Kokeleku er da noget af det samme, - er det ikke? Han afbrød sig selv. Ok, lad mig give endda en refleksion. Mænd er 11% af samfundet, hvilket betyder der er omtrent 10 kvinder pr. mand. Disse 11% fordres for at befrugte. Hvad andet er det et kollektivt harem? Hvem tilfredsstiller hvem? Jeg kan godt nok være med på at ofrene for mandfolkemordet William stoppet straks for hende sit kritiske blik. Undskyld, leksikonsproget kan plumpe ud. Det jeg mener at sige er at de genlevende mænd er i en situation de mest ekstreme patriarker tilstræbte. Så, hvem har magten i Matriarkatet - vinderne eller manden? Den Karsten-kaste synes dog meget tilfreds med situationen. Så afvæbnet William udtalelserne med fraser som: Hvem er dog jeg til at spørge: Det er jo bare filosofi: En tåbe kan dog spørge mere en 10 vise kan svare, - ikke?

Gynokraten sagde drakonisk; du ved udmærket godt at dine udtalelser er nok til evigt ophold på meditationscenter, arbejdslejr eller undergrundstjenester. Men, sagde hun eftertrykkeligt. Vi to har en forståelse og du holder dine fantasier for dig selv – dog eventuelt til mig når jeg spørg. Dermed har du en uformel accept til at lege med alt det mandelort, - inklusive Patriarkatets leksikon, - og du svarer til mig når jeg eventuelt spørg. Så håber jeg det bliver unødvendigt at påpege hvor heldig du er under mine vinge i forhold til kollektivets næb og klør. Hun klappet ubevist på sin taske med videoerne og afsløret at de var det hele værd for hende. Så skal jeg give dig ret i noget, i det mindste, fortsatte hun. Ja, Matriarkatet er ikke perfekt. Det behøver opgradering og perfektionering. Derfor kan du, som det genetisk afvig du er, måske se udfordringer fra en helt anden side – og endog – trods alt – give mig hint om forbedringspotentialer. William nikkede med et usikkert smil.

Nåh, sagde hun og slog sig på knæerne. Du får hellere gå til sikkerhedsvagten der ude, så hjælper hun dig med at sikre nogle private områder i huset. William rejste sig og så på hende spørgende. Så, så, bare gå så, sagde hun pædagogisk. Du kan stole på hende og hun vil give dig hvad du behøver – og visa-versa, la hun til. Han studset fremdeles, men gik gerne ud til pigen. Hun så ud til at scanne området med noget teknisk apparat. Så stod han front til hende og sagde, du skal vist hjælpe med nogle private områder i huset. Deres blik mødtes. Det var lidt mere personligt end Gynokraten sit. Hun nikkede og gik foran ham ind hovedindgangen. Hvor vil du at det renses, spurgte hun. Ja, i hvert fald mit soverum, svarede han. Men lad os starte med kælderrummet. Han ledet an til et kælderrum. Det var lavet som en rigtig mande hule med bar disk, køkkenkrog, stereo, tv, nogle spil og ikke

mindst et hjørne med veludrustet computerting. Uhum, tænkte jeg det ej, mumlet hun og rettet EMP pistolen mod flere mål og fyrede af. Så er dette stedet trygt, sagde hun med et lille smil.

William gelejdet hende så op til et stort soverum i det ene hjørne af herregården. Pigen rettet hurtigt og målbevidst emp-pistolen imod nogle mål og fyret af i ren rutine. Hun stoppet og betragtet rummet Det havde udsigt i to retninger, - ut mod søen og ud mod havnen. Dette er virkeligt idyllisk, sagde hun. Hun vendte sig mod han og spurgte, er du egentlig klar over hvor generøs Madre er mod dig? Madre? Heh, klukkede hun, den ældre gynokrat i stuen. Vi kalder hende og mange andre ledere for Madre. Uanset, jeg har udført mange skæbner for Madre sin skyld – de fleste af den grimmere art. Men, til mand at være, er du usædvanlig heldig. Hvad årsagen end er, så føler jeg en tryghed til trods for min træning i at altid være forberedt på det værste. Deres blik mødtes. Du kunne være min far, - aldersmæssigt mener jeg, sagde hun lavt. William holdt det for sig selv, men ja, han var antagelig far til et tital som hende. Hvem i al verden ved, når slægters gang er en blevet en anonymiseret proces.

Du var en Lloyd, var du ikke? William blev overrasket. Vel, ja, jeg var en af Lloyd kasten på Centeret. Hm, sagde pigen. De der Chris er nogle tøsedrenge og de der Karsten er nogle brushaner. De typer er netop hvorfor så mange undgår Centeret – trods ønsket om barn. Men måske mest af alt, sagde hun og rejste sit blik for at møde hans. Hvem i all verden ønsker inderst inde at blive gravid med et upersonlig boy-toy. William vidste ikke helt hvordan han skulle besvare det retoriske spørgsmål. Ingen, sagde hun. Ingen, med sit moralske kompas i orden, lagde hun til. Hun kom et skridt nærmere og ble stående tæt indtil ham. Så, - spurte hun, med fugtige øjne, vil du, min Lloyd, Madre sin ven, give mig et barn jeg kan elske. William, havde aldrig hørt noget i nærheden af et så ærligt og oprigtigt ønske. Han tørret øjenkrogen og holdt om hende faderligt en stund – før han gjorde sit yderste for at hennesbefrugtning blev en kærlig glæde hun kunne videreføre til sit barn.

William gik ned i stuen nogle minutter efter pigen – som aftalt. Han mødte Madre sine øjne. Hun viste ingen betænkelighed over at den 10 minutters job der oppe tog over en time. De var tilfredse og hun nikkede roligt til ham. William, kremtet. Hun la hovedet på skakke som i et spørgsmål. Vel, ved du hvem vagtens far er? Madre klukkede. Jeg ville aldrig tillade indavl, - ikke engang på kusine niveau. Tag det med ro, - de vil blive godt i varetaget. Men, som du ved, vi kan ikke tillade nogen patriarkisk pædagogik. Du ved da godt at denslags ofre bliver effektivt gjort til eksempel på afskrækkende elendighed. Det er selvfølgelig trist og endog tildels uretfærdigt, - men jante-proseerne er formålstjenlige og effektive. Kort sagt, sagde hun og la sin hånd på hans skulder og så ham dybt i øjnene, hold dig væk for alles bedste. Med de ord gik de begge ud af døren som om intet specielt hændte den dag.